

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
PEDRO CRUZ VILLALÓN
föredraget den 21 juni 2012¹

Mål C-173/11

**Football Dataco Ltd
Scottish Premier League Ltd
Scottish Football League
PA Sport UK Ltd**

mot

**Sportradar GmbH (ett i Tyskland registrerat bolag) mot
Sportradar AG (ett i Schweiz registrerat bolag)**

(begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket))

”Direktiv 96/9/EG — Rättsligt skydd för databaser — Begreppen utdrag och återanvändning —
Fråga om var återanvändningen sker”

1. I ett mål som rör en rätt av sitt eget slag enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser² har Court of Appeal ställt en fråga till domstolen om huruvida viss användning av innehållet i en databas som omfattas av denna rätt ska anses som ”utdrag” eller som ”återanvändning” och var denna handling i så fall ska anses ha ägt rum.

2. Den nationella domstolen har ställt sin fråga för att EU-domstolen ska kunna uttala sig i frågan var intrånget i denna rätt av sitt eget slag har skett. Jag kommer i linje med domstolens praxis avseende kommunikation via internet begränsa mig till att föreslå ett svar som är anpassat till detta mediums särskilda egenskaper och särskilt de begreppskategorier som förekommer i själva direktiv 96/9, medan jag inte kommer att ta upp andra frågor, såsom vilken domstol som är behörig, vilket enligt min mening inte är en fråga som den nationella domstolen verkligen har ställt.

1 — Originalspråk: spanska.

2 — EUT L 77, s. 20. Nedan kallat direktiv 96/9.

I – Tillämpliga bestämmelser

A – Unionsrätten

3. I kapitel II ("Upphovsrätt") i direktiv 96/9, föreskrivs i artikel 5, med rubriken "Skyddsföremålet", följande:

"Till den del databasen kan utgöra föremål för ett upphovsrättsligt skydd åtnjuter basens upphovsman ensamrätt att själv utföra eller tillåta följande:

...

d) all förmedling, framställning eller offentligt framförande,

..."

4. I kapitel III ("Rätt av sitt eget slag") i direktiv 96/9, föreskrivs i artikel 7, med rubriken "Rättighetens föremål", följande:

"1. Medlemsstaterna skall tillerkänna en databasproducent som vid anskaffning, granskning eller presentation [har gjort] en kvantitets- eller kvalitetsmässigt sett väsentlig investering, rätten att förbjuda utdrag och/eller återanvändning av hela eller en kvalitativt eller kvantitativt sett väsentlig del av databasens innehåll.

2. I detta kapitel avses med

- a) *utdrag*: en varaktig eller tillfällig över[föring] av hela eller en väsentlig del av innehållet i en databas [till ett annat medium], oberoende av på vilket sätt och i vilken form detta sker,
- b) *återanvändning*: när hela eller en väsentlig del av innehållet i en databas görs tillgänglig för allmänheten genom spridning av exemplar, uthyrning, on-line överföring eller överföring i någon annan form. När en kopia av databasen en gång sålts inom gemenskapen av rättsinnehavaren eller med dennes medgivande, konsumeras hans rätt att kontrollera återförsäljningen inom gemenskapen av detta exemplar.

Utlåning från en inrättning som är tillgänglig för allmänheten utgör inte utdrag eller återanvändning.

..."

B – Nationell rätt

5. Förenade kungariket har införlivat direktiv 96/9 genom att göra ändringar i Copyright Design and Patents Act 1988 (1988 års lag om upphovsrätt, mönster och patent) genom Copyright and Rights in Database Regulations 1997 (SI 1997/3032) (förordningen om intellektuell äganderätt och databasrättigheter). Den brittiska lagens innehåll överensstämmer med direktivets innehåll.

II – Bakgrund

6. Klagandena vid den nationella domstolen, Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd (nedan kallade klagandena), är ansvariga för att organisera mästerskap i de engelska och skotska fotbollsligor. Football Dataco Ltd ansvarar för att upprätta och utnyttja data och upphovsrätter som är knutna till dessa ligor, och detta bolag har hävdat att det, i enlighet med brittisk rätt, innehar en rätt av sitt eget slag som avser databasen "Football Live".

7. Den omtvistade databasen (Football Live) är en samling av data om pågående fotbollsmatcher (gjorda mål, spelarnas namn, röda och gula kort, frisparkar, utbytta spelare). Uppgifterna insamlas i huvudsak av före detta professionella fotbollsspelare, som arbetar på frilansbasis för klagandena, och som följer de aktuella fotbollsmatcherna för att så kunna göra. Enligt klagandena krävs inte bara en betydande investering för att inhämta och/eller kontrollera dessa uppgifter, utan det krävs även skicklighet, ansträngning, omdöme och ett betydande intellektuellt arbete från erfaren personal för att sammanställa uppgifterna i databasen Football Live.

8. Det tyska bolaget Sportradar GmbH tillhandahåller, via internet och i realtid, allmänheten slutresultat och annan statistik för matcher i de brittiska ligorna. Tjänsten kallas "Sport Live Data".

9. Sportradar GmbH har särskilt en webbplats med webbadressen betradar.com. De vadhållningsbolag som är kunder hos Sportradar GmbH ingår avtal med det schweiziska bolaget Sportradar AG, som är moderbolag till Sportradar GmbH. Bland dessa bolag ingår det brittiska bolaget bet365 och Stan James. Sistnämnda bolag har sitt säte i Gibraltar. De två bolagen erbjuder vadhållningstjänster riktade till den brittiska marknaden. Bolagens respektive webbplatser länkar till betradar.com. När man klickar på "Live Score" får man upp data under rubriken bet365 respektive Stan James. Den brittiska allmänheten är således, enligt Court of Appeal, helt klart en viktig målgrupp för motparterna.

10. Klagandena gjorde den 23 april 2010 gällande att de data som tillhandahålls i Sport Live Data kommer från Football Live, och yrkade att High Court of England and Wales skulle förplikta Sportradar att utge skadestånd för dess intrång i klagandenas rätt av sitt eget slag till databasen Football Live.

11. Sportradar invände att den brittiska domstolen inte är behörigt forum och anmodade Landgericht Gera (Tyskland) att fastställa att dess verksamheter inte medför något intrång i en upphovsrätt som klagandena har.

12. High Court förklarade sig behörig att behandla klagandenas talan i den del som denna rör fastställande av solidariskt ansvar för Sportradar och dess kunder som använder dess webbplats i Förenade kungariket, men att den var obehörig vad avser Sportradars principalansvar. High Courts avgörande överklagades av båda parter till Court of Appeal, vilket är den domstol som har ställt förevarande tolkningsfråga.

III – Tolkningsfrågan

13. Court of Appeals tolkningsfråga har följande lydelse:

"När någon laddar upp data från en databas som skyddas av en rätt av eget slag enligt direktiv 96/9/EG (databasdirektivet) till sin webbserver i medlemsstat A och sedan på begäran från en användare i en annan medlemsstat B låter webbservern sända sådana data till användarens dator, så att dessa data lagras i denna dators minne och kan ses på en ansluten dataskärm,

- a) innebär omständigheten att data sänds att den förstnämnde ägnar sig åt 'utdrag' eller 'återanvändning',

- b) ägnar sig den förstnämnde åt 'utdrag' och/eller 'återanvändning'
 - i) endast i medlemsstat A,
 - ii) endast i medlemsstat B eller
 - i både medlemsstat A och medlemsstat B?"

14. Court of Appeal har förklarat att den inte anser att det är lämpligt att den uttalar sig i denna fråga, varför den endast har sammanfattat parternas argument (punkt 45 i begäran om förhandsavgörande).

IV – Förfarandet vid domstolen

15. Begäran om förhandsavgörande inkom till domstolen den 8 april 2011.

16. Den spanska och den portugisiska regeringen, parterna i målet vid den nationella domstolen och kommissionen har inkommit med skriftliga yttranden.

17. Vid den muntliga förhandlingen uppmanade domstolen rättegångsdeltagarna att koncentrera sina argument till följande två frågor:

- Vad är sambandet mellan frågan varifrån data sänds, som den nationella domstolen har tagit upp, och frågorna om tillämplig rätt i målet vid den nationella domstolen och vilken domstol som är territoriellt behörig enligt Rom II-förordningen respektive Bryssel I-förordningen?
- Vilken möjlig betydelse för förevarande mål har den rättspraxis som framgår av punkterna 61-67 i domen i målet L'Oréal,³ punkterna 61-94 i domen i de förenade målen Pammer och Hotel Alpenhof⁴ och punkterna 45-52 i domen i de förenade målen eDate Advertising m.fl.⁵?

18. Vid förhandlingen den 8 mars 2012 deltog den belgiska och den portugisiska regeringen, parterna i målet vid den nationella domstolen och kommissionen.

V – Argument

19. Klagandena anser, vad rör Court of Appeals första fråga, att den omständigheten att data sänds till en kunds dator både innebär ett utdrag – eftersom data sänds från en databärare till en annan och dessa data kommer från en skyddad databas – och en återanvändning – eftersom dessa data sänds till allmänheten.

20. Vad rör den hänskjutande domstolens andra fråga har klagandena hävdat att de handlingar som Sportradar utför ska anses vara lokaliserade till Förenade kungariket, eftersom det är till denna medlemsstat som de var riktade. Den hänskjutande domstolen ska därför, enligt deras mening, tillämpa den så kallade "kommunikationsteorin", som ligger bakom både direktiv 2001/29⁶ och Wipo-fördraget⁷ samt domstolens dom i det ovannämnda målet L'Oréal.

3 — Dom av den 12 juli 2011 i mål C-324/09 (REU 2011, s. 6011).

4 — Dom av den 7 december 2010 i de förenade målen C-585/08 och C-144/09 (REU 2010, s. 12527).

5 — Dom av den 25 oktober 2011 i de förenade målen C-509/09 och C-161/10 (REU 2011, s. 10269).

6 — Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

7 — Världsorganisationens för den intellektuella äganderätten fördrag om upphovsrätten, antaget i Genève den 20 december 1996.

21. Den spanska regeringen har i huvudsak anslutit sig till klagandenas ståndpunkt och gjort gällande att den aktuella handlingen innebär ett *utdrag*, som sker i stat A, i vilken den databas som hämtar data från en skyddad databas finns, och en *återanvändning*, som sker i stat B där användaren, till vilken data sänds på dennes begäran, finns.

22. Den portugisiska regeringen har framhåvt att i det aktuella fallet kan upplysningarna ha erhållits utan användning av den skyddade databasen. Eftersom det inte går att uttala sig med säkerhet huruvida så är fallet, går det bara att tala om återanvändning, vilken dessutom har skett i båda medlemsstaterna.

23. Kommissionen har å sin sida hävdatt att frågan bör utvidgas till att omfatta uppladdningen av data innan de sänds, vilket innebär ett *utdrag*, i den del denna förutsätter en *återanvändning*. Vad rör frågan var detta har skett anser kommissionen att detta saknar betydelse för den rättsliga bedömningen och att detta endast är av intresse vid en senare tidpunkt i målet vid den nationella domstolen när denna avgör vilken lag som är tillämplig.

24. Sportradar har slutligen helt inriktat sig på frågan var handlingarna har ägt rum och har anfört att denna fråga ska avgöras med tillämpning av "utsändningsteorin". Enligt Sportradar är denna teori grunden för direktiv 96/9, Bernkonventionen,⁸ direktiv 89/52,⁹ direktiv 93/83¹⁰ och direktiv 2001/29. Denna slutsats leder till att såväl sändning av data som den föregående uppladdningen av dem utgör *återanvändning* som endast sker i den medlemsstat där den server finns som har hämtat de skyddade uppgifterna.

25. Vad rör de två frågor som domstolen har bitt rättegångsdeltagarna att koncentrera sig på vid förhandlingen är rättegångsdeltagarna eniga om att frågan varifrån data sänds är avgörande både för att avgöra vilken domstol som är behörig och vilka materiella bestämmelser som är tillämpliga. Rättegångsdeltagarnas argument har således redan från början varit inriktade på frågan var intrånget i rättigheten av eget slag ägt rum. Samtliga rättegångsdeltagare har härvid vidhållit sina ståndpunkter från sina skriftliga inlagor, med undantag för kommissionen, som under förhandlingen gjorde gällande att den aktuella situationen innefattar både ett utdrag och en återanvändning och att båda har ägt rum både i stat A och i stat B, varvid den avgörande faktorn, enligt kommissionen, är skillnaden mellan den skadliga handlingen och skadan i sig.

26. Vid förhandlingen har både den belgiska regeringen och den portugisiska regeringen gjort gällande att Football Live inte ska ses som en "databas", i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 96/9, eftersom denna varken till sitt innehåll eller till sin utformning uppfyller villkoren för att omfattas av direktivets skydd.

VI – Bedömning

A – Inledande anmärkningar

27. För en korrekt förståelse av Court of Appeals frågor innehåll och innebörd finns ledning att hämta i denna domstols förklaringar, i dess beslut som föregått och åtföljt begäran om förhandsavgörande av samma datum, som jag anser är mycket klargörande.

⁸ — Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk (Paristexten från den 24 juli 1971).

⁹ — Rådets direktiv 89/552/EEG av den 9 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3).

¹⁰ — Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel (EGT L 248, s. 15; svensk specialutgåva, område 13, volym 25, s. 33).

28. I nämnda beslut avslutar Court of Appeal med att förklara a) att den inte är behörig att ta ställning till talan i den del som rör intrång i en immateriell äganderätt (en fråga som utvecklas i punkterna 14-18 i begäran om förhandsavgörande), b) att den är behörig att avgöra huruvida Sportradar är solidariskt ansvarigt (en fråga som utvecklas i punkterna 19-39 i begäran om förhandsavgörande), och c) att den inte fattat något slutligt beslut om huruvida underrätten är behörig att pröva talan mot motparterna individuellt.

29. Det finns inget i begäran om förhandsavgörande som klart stöder Court of Appeals slutliga förklaring. Punkt 40 och följande punkt i begäran om förhandsavgörande innehåller i stället något som kan anses som en motivering till de frågor som den slutligen har valt att ställa, det vill säga vad rör uttrycken "utdrag" och "återanvändning" (punkterna 40-41), men framför allt ges en utförlig beskrivning av parternas ståndpunkter vad rör "överföringsteorin" och "kommunikationsteorin" (punkterna 42-46), och begäran avslutas med tolkningsfrågorna, såsom de återgetts ovan.

30. Den första frågan rör den rättsliga klassificering som enligt direktiv 96/9 ska ges åt en handling som Court of Appeal i detalj har beskrivit enligt följande: En person som driver en server i en medlemsstat "sänder" information som kommer från databas som skyddas av en rätt av sitt eget slag till datorn hos en användare i en annan medlemsstat, på den sistnämndes begäran.

31. Ingen fråga ställs vad rör databasen Football Live, som jag anser utgöra en "databas", i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 96/9. Ingen fråga ställs heller vad rör de rättigheter som klagandena anser sig inneha vad rör denna databas. Den belgiska och den portugisiska regeringens försök att omtolka detta för att ifrågasätta att Football Live är en skyddad databas enligt direktiv 96/9 är därför enligt min mening missriktade.

32. Varken denna fråga eller frågan huruvida klagandena innehar en rätt av sitt eget slag vad rör databasen Football Live har diskuterats i målet vid underrätten.

33. Såsom anges i punkt 19 i begäran om förhandsavgörande är det tvärtom så, att Sportradar i nämnda mål särskilt har vänt sig mot tanken att brittiska domstolar skulle vara behöriga att avgöra ett mål som rör det intrång i en rätt av sitt eget slag som klagandena gör gällande i den del av talan som rör Sportradar individuellt.

34. Det finns på samma sätt inget som talar emot att den "sända" informationen kommer från Football Live och att "sändningen" har skett från en server som Sportradar driver i en annan medlemsstat än Förenade kungariket. Med detta som utgångspunkt anser jag i motsats till kommissionen att det är onödigt att fråga sig hur uppladdningen av information från Football Live till Sportradars server ska kvalificeras i rättsligt hänseende. Svaret på denna fråga saknar betydelse för Court of Appeals fråga till EU-domstolen, vilken endast rör sändning av information till datorer hos användare i Förenade kungariket, varvid ingen fråga har ställts om vad denna information har för karaktär, hur den erhållits eller vad den har för ursprung.

35. Den andra frågan rör var "sändningen" sker, när det väl har avgjorts hur denna handling ska klassificeras. Enligt kommissionen är det utan betydelse varifrån sändningen har skett när man avgör hur denna ska klassificeras. Så är helt klart fallet, men detta konstaterande ger inte hela lösningen. Det är rimligt att anta att anledningen till att Court of Appeal har ställt sin fråga om varifrån informationen "sänds" kan vara att den inte utan denna information kan avgöra vilken domstol som är behörig att avgöra målet vid underrätten, eftersom detta, såsom framgick vid förhandlingen, är en tvistefråga i samma mål (punkterna 19 och 20 i begäran om förhandsavgörande).

36. Vi får hursomhelst inte glömma att Court of Appeal har formulerat sina frågor till domstolen mycket precist. Court of Appeal är genomgående mycket tydlig med att den är tveksam till Sportradars sändning, genom att först fråga huruvida sändningen ska betecknas som "utdrag" eller "återanvändning" och sedan fråga var denna ska anses ha ägt rum. Den nationella domstolen har

genom att helt undvika frågan vilken skada denna handling har orsakat visat att den inte vill att EU-domstolen ska uttala sig om följderna av att platsen för "sändningen" identifieras. Jag kommer därför att koncentrera mina kommentarer till frågan var sändningen har skett, utan att gå därutöver och diskutera vilka följder som svaret på den första frågan kan medföra, vilket är något som den nationella domstolen måste avgöra.

37. Vidare anser jag att det inte finns något i handlingarna i målet vid den nationella domstolen som talar för att Court of Appeal är osäker på vilken rättsordning som ska tillämpas när det väl står klart vilken domstol som är behörig. Denna fråga diskuterades inte heller vid förhandlingen vid EU-domstolen, varför det enligt min mening vore olämpligt att denna uttalar sig i denna särskilda fråga.

B – Den rättsliga klassificeringen av att någon som driver en server i en medlemsstat sänder information till en användares dator i en annan medlemsstat, på den senares begäran, varvid denna information kommer från en databas som skyddas av en rätt av sitt eget slag – objektiva och subjektiva överväganden

38. Svaret på denna första fråga följer enligt min mening klart och tydligt av den praxis som domstolen har gett uttryck för i en rad avgöranden på senare tid.¹¹

39. Enligt denna praxis ska begreppen utdrag och återanvändning, objektivt sett, "tolkas på så sätt att de hänför sig till varje förfogande som består i att utan databasproducentens samtycke tillägna sig resultaten av dennes investering eller att tillgängliggöra dessa för allmänheten, varigenom databasproducenten fråntas inkomster som är avsedda att göra det möjligt för honom att täcka kostnaden för denna investering" (domen i det ovannämnda målet The British Horseracing Board Ltd m.fl., punkt 51).

40. Det är härvid fråga om begrepp som inte kan "begränsas till att avse utdrag och återanvändning som görs direkt från den ursprungliga databasen, eftersom databasproducenten annars skulle lämnas skyddslös mot otillåtna förfoganden i form av kopiering av en kopia av dennes databas" (domen i det ovannämnda målet The British Horseracing Board Ltd m.fl., punkt 52). "[B]egreppen utdrag och återanvändning [förutsätter således inte] en direkt tillgång till den aktuella databasen" (domen i det ovannämnda målet The British Horseracing Board Ltd m.fl., punkt 53).

41. I förevarande fall, som uteslutande rör "sändningen" av information till en användares dator, på dennes begäran, varvid informationen kommer från en databas som skyddas av en rätt av sitt eget slag, är det helt klart fråga om en handling som ingår som en nödvändig del i att *tillgängliggöra information för allmänheten*, vilket enligt rättsfallet The British Horseracing Board utgör en återanvändning, i den mening som avses i artikel 7.2 i direktiv 96/9.

42. Vad rör kommunikation via internet kan "återanvändning", i den mening som avses i direktiv 96/9, endast förstås som en nödvändig del av en normalt sammansatt handling som består av de handlingar som behövs för att "göra information tillgänglig", vilket enligt direktivets språkbruk beskrivs som "återanvändning". Sportradars sändning som Court of Appeal hänvisar till ingår som en nödvändig del i denna sammansatta handling och den måste därför i förevarande fall ses som "återanvändning".

11 — Dom av den 9 november 2004 i mål C-203/02, The British Horseracing Board Ltd m.fl. (REG 2004, s. I-10415), av den 9 oktober 2008 i mål C-304/07, Directmedia Publishing GmbH (REG 2008, s. I-7565), och av den 5 mars 2009 i mål C-545/07, Apis-Hristovich EOOD (REG 2009, s. I-1627).

43. Så långt anser jag det lämpligt att återkomma till de omständigheter mot bakgrund av vilka begäran om förhandsavgörande har hänskjutits. Dessa omständigheter ger en bakgrund till relevansen av den information som gör att den nationella domstolen inte är säker på om den är behörig att pröva en helt konkret handling, närmare bestämt Sportradars "sändning".

44. Det ska härvid inledningsvis anmärkas att Court of Appeal inte har uttryckt något tvivel vad avser dess behörighet att pröva klagandenas talan i den del som rör det solidariska ansvaret för Sportradar och dess kunder i Förenade kungariket. Den är däremot osäker vad rör dess behörighet att pröva klagandenas talan vad rör Sportradar individuellt.

45. Enligt min mening är det helt klart att den serie handlingar som börjar med Sportradar och slutar med att information från Football Live görs tillgänglig för enskilda genom vadhållningsföretag som har ingått avtal med Sportradar, är ett typfall av "återanvändning".

46. I den del talan i målet vid den nationella domstolen endast är riktad mot Sportradar, vill denna domstol få veta huruvida detta företags handlingar, som ingår i denna serie handlingar och som sådana ska bedömas på samma sätt som serien handlingar i sin helhet, ändå ensamma är tillräckligt avgörande och självständiga för att de ska ges en egen klassificering.

47. Enligt min mening är det helt klart att denna fråga måste besvaras nekande. Den omständigheten att "återanvändningen", under de omständigheter som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, är ett resultat av ett antal aktörers olika handlingar medför inte att handlingarna var och en för sig ska klassificeras som ett fall av "återanvändning" i den mening, och med de följder, som avses i direktiv 96/9. Det står klart att var och en av dessa handlingar endast är av betydelse i den del de ingår som delar i en sammansatt handling och därför ska ges samma rättsliga klassificering som den sammansatta handlingen i fråga.

48. Följdaktligen och som en första slutsats föreslår jag att domstolen ska besvara den första frågan enligt följande. Den "sändning" som genomförts av just Sportradar utgör en återanvändning, i den mening som avses i artikel 7.2 b i direktiv 96/9.

C – Frågan var "återanvändningen" av informationen från en databas som skyddas av en rätt av sitt eget slag har skett

49. Svaret på den andra frågan har fått rättegångsdeltagarna att förespråka någon av de två traditionella kommunikationsteorierna. Å ena sidan talar "sändningsteorin" för att återanvändningen sker där Sportradars server finns och från vilken informationen, som begärs av kunder till vadhållningsföretag som tillhandahåller tjänster i Förenade kungariket, "sänds". Å andra sidan talar "överförings- eller mottagandeteorin" för att återanvändningen sker i Förenade kungariket, där de brittiska kunderna till de till Sportradar knutna vadhållningsbolagen på egen begäran och på egna datorer tar emot den information som Sportradar sänder från en plats utanför Förenade kungariket.

50. Denna beskrivning av rättsfrågan belyser att det, vad rör internet, är tveksamt vad det finns för nytta med att använda begreppskonstruktioner som har formulerats för radio- och tv-sändningar. Vad rör internet finns det inget i den unionslagstiftning som rättegångsdeltagarna har åberopat som tyder på att lagstiftaren klart har valt ett av de möjliga alternativen.¹² Om lagstiftaren har gjort det, så är syftet därmed endast att uppställa garantier för en verksamhet som är nära knuten till något av dessa alternativ.¹³

12 — Så är fallet med ovannämnda direktiv 2001/29, som både klagandena och Sportradar anser ge stöd för respektive ståndpunkt.

13 — Så är fallet med ovannämnda direktiv 89/552, vilket även om det grundas på sändningsteorin endast gör så för att dess syfte är att fastställa "minimikraven för att garantera frihet för sändning" (trettonde skälet).

51. I enlighet med domstolens senare praxis krävs det i detta sammanhang en egen konstruktion som är anpassad till internetkommunikationens särdrag och särskilt här tillämplig unionslagstiftning, vilken den nationella domstolen har bitt EU-domstolen att tolka.

52. Det första kravet rör internetkommunikation, vilket är ett fenomen vars särdrag vad gäller informationsspridning jag haft tillfälle att kommentera i ett annat förslag till avgörande.¹⁴

53. Det andra kravet rör en rättsakt, närmare bestämt direktiv 96/9, vars syfte är att vidta åtgärder på grund av konstaterandet att rättigheter till databaser inte är tillräckligt skyddade i medlemsstaterna, såsom uttryckligen anges i skäl 1 i detta direktiv, varvid unionslagstiftarens syfte är just att föreskriva ett sådant skydd genom att erkänna och garantera den rätt av sitt eget slag som är knuten till en databas som den som upprättat databasen har gentemot de handlingar som i direktivet beskrivs som "utdrag" och "återanvändning", vilket är just de handlingar vi har att pröva här.

54. Som jag redan har sagt används begreppet "återanvändning" i direktiv 96/9 som ett självständigt begrepp, med en definition som enligt min mening är en perfekt lösning för det teoribygge som behövs för att hantera det som kännetecknar dataöverföring via internet.

55. Vad rör internet är begreppen "sändning" och "mottagning" av mycket mindre intresse som kriterium för att avgöra "platsen" för de punkter mellan vilka en kommunikation sker. Det är fråga om en nätverkskonfiguration för världsomspännande kommunikation som hela tiden utvecklas och förnyas vad avser innehåll och särdrag, och vilken är mycket svår att reglera i lag, varför sådan reglering bara kan bli verkkningsfull och effektiv om den grundas på en gemensam vilja hos samtliga stater i det internationella samfundet, varvid kategorier som grundas på koncept som tid och rum framstår som mycket vaga inom denna virtuella verklighet.

56. Domstolen anser sig ha funnit ett lämpligt kriterium i idén om den *avsedda destinationen* för den information som cirkulerar på internet. Domstolen har använt detta kriterium både i det ovannämnda målet L'Oréal¹⁵ och i de ovannämnda förenade målen Pammer och Hotel Alpenhof.¹⁶

57. Detta kriterium är enligt min mening förenligt med vad som föreskrivs i artikel 7.2 b i direktiv 96/9, där "återanvändning" definieras som att innehållet i en databas "görs tillgänglig[t] för allmänheten".

58. Uttrycket "görs tillgänglig för allmänheten" utgör enligt min mening den viktigaste nyckeln för att besvara den brittiska domstolens fråga. I detta sammanhang innefattar begreppet "återanvändning" en rad handlingar som, i detta fall, startar med att data "sänds" från Sportradars server, förs vidare genom vadhållningsbolagens handlingar och slutar med att dessa företags kunder får tillgång till dessa data.

59. Jag finner slutligen att eftersom "återanvändning", i internetsammanhang, normalt sett inte är en enstaka handling, utan en rad successiva handlingar som utgör en helhet med syfte att "tillgängliggöra" vissa data via ett nätverksbaserat multipolärt kommunikationsmedium, varvid denna "återanvändning" sker inom detta medium som ett resultat av handlingar som utförs av individer som befinner sig inom olika territorier, måste slutsatsen bli att "platsen" för "återanvändningen" är den där var och en av de handlingar som behövs för att åstadkomma resultatet "återanvändning" äger rum, det vill säga att skyddade data "görs tillgängliga".

14 — Mitt förslag till avgörande av den 29 mars 2011 i det ovannämnda målet eDate Advertising, punkterna 42-48.

15 — Punkterna 61 och 62.

16 — Punkterna 75-93.

60. Jag föreslår därför att domstolen ska besvara den andra frågan enligt följande. Den här aktuella återanvändningen har ägt rum som ett resultat av en rad handlingar som har ägt rum i olika medlemsstater, varför den måste anses ha ägt rum i var och en av dem.

VII – Förslag till avgörande

61. Följaktligen föreslår jag att domstolen besvarar de tolkningsfrågor som ställts på följande sätt:

- 1) När en part laddar upp data från en databas som skyddas av en rätt av sitt eget slag enligt direktiv 96/9/EG till denna parts webbserver i medlemsstat A och servern, på begäran från en användare i medlemsstat B, sänder denna information till användarens dator, så att informationen kan lagras i datorns minne och ses på ansluten skärm, utgör handlingen att sända informationen "återanvändning" genom denna part.
- 2) Återanvändningen genom denna part äger rum både i medlemsstat A och i medlemsstat B.